

MECHOSSZABITOTTUK RECEPT-PALYAZATUNK BEKÜLDÉSI HATÁRIDEJÉT Asszonyoknak

SWEETBREAD AND MUSHROOM ENTREE
Cook together 1/2 lb. butter, 1 cup flour and 1 1/2 pint milk. When it coats the spoon, remove and cool. Then add 3/4 lb. chopped sweetbreads (calf's brains or cooked yeast may be used instead of the sweetbreads) 1/8 lb. chopped ham, 1 whole goose liver, chopped, some peas, cauliflower and salt to taste. Steam in well-buttered and floured mould for 1 hour.

SCALLOPED POTATOES AND HAMBURGER STEAK

Place alternate layers of Hamburger steak, thinly sliced raw potatoes and chopped onions, in a baking dish. Salt and pepper to taste, dot layers with butter, and moisten with milk. Bake in hot oven 1 1/2 hours.

BREAD & MEAT DUMPLINGS

Mix together 1 lb. flour, 1 egg, pinch of salt, and a little water or milk. Then add 3 slices dry bread, chopped, 1/4 lb. chopped smoked meat or bacon, and 1 teaspoon baking powder. Mix well, then form in small balls and boil for about half an hour in salt water.

CREAM PUFFS

Cook together 1 1/2 pint water and 1/5 lb. lard. Then add 1 1/4 lb. flour, a pinch of salt and 3 eggs. Mix well together. Drop from teaspoon on buttered pan and bake until golden brown. Cool, then cut in half, scoop out insides and fill 1 shell, covering with other shell. Sprinkle with powdered sugar. — Cream filling: Beat until creamy 1 cup

MECHOSSZABITOTTUK RECEPT-PALYAZATUNK BEKÜLDÉSI HATÁRIDEJÉT Asszonyoknak

warm milk with 2 heaping tablespoons flour.
"DOBOS" LAYER CAKE
Beat the yolks of 8 eggs with 1/2 lb. sugar until creamy and light. Then add 1 cup sifted flour, the stiffly beaten whites of 8 eggs, and a little vanilla. Blend gently and bake in buttered pan in 7 or 8 thin layers. Quick oven. When layers are cool, spread with the following cream filling. — Filling: Cream

TURKISH CREAM

Beat until frothy the yolks of 5 eggs with powdered sugar the weight of 5 eggs. Then add whipped cream and rum. Blend and serve in glasses.
"KENNEDY"

A „Süt a nap” szereplőit ünnepelte Winnipeg

Valóban megható ünneplésben részesítette Winnipeg magyarsága a „Jókai Műkedvelő Gárda” huszonegy lelkes tagját Zilahy Lajos „Süt a nap” című izig-vérig magyaros népszínművének bemutatása alkalmából. A szíveszerestől alkalmából még a rendesnél is nagyobb számban összegyűlt közönségnek tényleg páratlan élvezetben volt része, amidőn szeme előtt játszódott le a magyar vidék modern, demokratikus élete és az egyik legtehetségesebb magyar író munkájából ismerhette meg azt a népszíntársulat közötti felemelő megértést, mely az új Magyarországot olyan biztos alapokra helyezte.

Nehéz volna a szereplőket a rendelkezésre álló rövid helyen megfelelően jellemezni, hiszen mindannyian annyira beleélték magukat a „Süt a nap” jellembe, hogy néhány szóval lehetetlen volna kellőképpen méltányolni odaadó munkásságukat. És talán ez is egyik érdeme volt a Frieber Antal színdarabjának rendezésében szereplő darabnak, tudniillik, hogy nem voltak benne külön-külön kiemelkedő

Felnöttek és fiatalok örvendeztek a montreali magyar karácsonyfánál

Kedves, meleg és bensőséges karácsonyi ünnepeknél volt színhelye vasárnap délután a Montreali Katolikus Magyar Ház. A terem szüfőfőiség megtelt. Szülők, gyermekek egyaránt elfelejtették, hogy idegenek vannak s egészen óhazai szokás szerint ünnepezték a Megváltó születését... Fennhangon hirdették szép óhazai énekekkel, hogy a nehéz idők dacára is béke és boldogság a része a Jókaratú embereknek...

Idősebb korában Forni-féle Alpenkräuter

A gyomor működését serkenti. — Az emésztési folyamatot előmozdítja. — A széklet szabályozását elősegíti. — A vizelet mennyiségét szabályozza. — A veszték által meggyőződhet. Tiszta, az egészséget elősegítő gyökerekből és fűszerekből készült, nem tartalmaz ártalmas vagy szokatlan anyagokat. Nem gyógyszerészeti orvosság. Csak kis különleges ügynökök szállítják. Irjon DR. PETER FAHRNEY & SONS CO. 2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL. Vámmentesen szállítva Kanadába.

MEHOSSZABITOTTUK RECEPT-PALYAZATUNK BEKÜLDÉSI HATÁRIDEJÉT Asszonyoknak

the yolks of 8 eggs with 1/2 lb. sugar. Add a little vanilla and 2 tablespoons milk. Cook in double boiler over slow heat. When it comes to a boil, remove and add 1/2 lb. sweet butter and sufficient chocolate to make a nice brown color. Beat until smooth, then cool, and when thick enough, spread between layers and on top. Decorate with chopped nuts. Or spread top and sides with chocolate icing.
"N. N."

MEHOSSZABITOTTUK RECEPT-PALYAZATUNK BEKÜLDÉSI HATÁRIDEJÉT Asszonyoknak

gyar Egylet" elnöke keresztien szavakkal üdvözölte a megjeleneteket, ugyszintan köszönetet mondott a szereplők odaadó fáradozásáikért. Kellemes meglepetésként ezután a „Független Magyar Egylet” figyelmességéből mindenegyest szereplő ajándékban részesült.

MEHOSSZABITOTTUK RECEPT-PALYAZATUNK BEKÜLDÉSI HATÁRIDEJÉT Asszonyoknak

A gyermekek szavaiat nem egyszer könnyet csaltak a hallgatóság szemébe. Szép, tiszta kiejtésű magyar beszédjükkel tanúságot tettek arról, hogy az angol és francia nyelv mellett nem felejtik el a szép, édes anyanyelvüket sem.

MEHOSSZABITOTTUK RECEPT-PALYAZATUNK BEKÜLDÉSI HATÁRIDEJÉT Asszonyoknak

A „Független Magyar Egylet” mely a műkedvelés pártolásán kívül tagjainak orvosi ellátását és a szegény-temetésre szoruló tagok rendes végtisztesség-adását tűzte ki céljává, január 9-én este 8 órai kezdettel az Alberta Hotel termében gyűlést tart. A „Független Magyar Egylet” tudvalegőleg évi \$1 tagsági és \$1 orvosi díj ellenében díjtalan orvosi kezelést, ezenkívül műtét, X-sugár kezelést, tehát súlyosabb beavatkozás esetén féláru orvosi ápolást biztosít tagjainak s rövid fennállása ellenére nagy népszerűségnek örvend. Winnipeg magyarsága körében.

MEHOSSZABITOTTUK RECEPT-PALYAZATUNK BEKÜLDÉSI HATÁRIDEJÉT Asszonyoknak

A winnipegi „Szent Szív” r. kat. hitközség ifjúsága vasárnap január 7-ikén este 8 órai kezdettel pásztorjátékot rendez, mely alkalomra ezután is minden érdeklődőt meghív a rendezőség.

MEHOSSZABITOTTUK RECEPT-PALYAZATUNK BEKÜLDÉSI HATÁRIDEJÉT Asszonyoknak

A férfiszereplők közül olyan tapasztalt műkedvelők mint Juk József, Denci András, Kovács István, Frieber Antal, Pál Károly, Macsek Károly, Tribula József adták tehetőségük legjavát. Nem csoda tehát, hogy általános természetnyilvánítások szaktították gyakran fölé az előadás igazán pergő menetét.

MEHOSSZABITOTTUK RECEPT-PALYAZATUNK BEKÜLDÉSI HATÁRIDEJÉT Asszonyoknak

A függöny legördülése után Koródy Béla, a „Független Ma-

MEHOSSZABITOTTUK RECEPT-PALYAZATUNK BEKÜLDÉSI HATÁRIDEJÉT Asszonyoknak

nóban, én etetem, én buszogatom — bazzalygott fönyesen. A menyecske csak hült a könnye. — Ahogy kend buszogat engem, — mondta ki az igazat. — Jobb lett volna, ha... A pipaszár kifordult Simándy szájából. — Lehet, — remegett a bajusza széle. — De hát már én parancsolok neked, senkifia más. És ha nem elégszel meg velem, képen kaplak, az is a tied lesz... Kár volna — túrtöztette magát a legény. Simándy az asztalra tette a tenyerét. — Ha kár, ha nem kár. Esetleg még mást is kaphat. Mer' ide nézz, ócsém... Látod-e ezt a patkót? — Látom — vette föl az asztal közepéről. — Ezt ma kaptam az uton. Majdnem új. Fogd meg s törd ketté!... Ne sajnáld. — Hogy-hogy? — ütöközött meg rajta. — Egy lópatkót? Azt nem lehet... — Dehogynem. Add csak ide, így ni... Eltörte, mint a perccet s letette nyugodtan. — Annyire? ... Ittak rá. — Ez vagyok én. Te meg más. Én nem beszélek sokat, csak eszek, ha kell... Most pedig aztán elég legyen a sértetéseiből. A saját házamban! Meg talánok haragudni... Nyel egyet a legény, majd lassan fölemelkedett. — Engedje meg hát, hogy elbuszoghassam Juliskától. — Miattam ugyan buszoghatsz — vont vállát kevélyen. — Akkor kísérj ki, Julis... — Nem tehetöm, — remegett a menyecske szája széle, — mit mondana az uram... — Azér, — vetette a füstököt. A legény odalépett. — Áldjon meg hát az Isten. Nézték egymást. Szakadozik a lelkük. Arcuk sejténi bánatvirág. Szemükben oltáhatatlan ragyogás. Milyen gyönyörű emberpár lenne így együtt. Milyen lett. Ka-kuk! Az óra már éjtélt.

MEHOSSZABITOTTUK RECEPT-PALYAZATUNK BEKÜLDÉSI HATÁRIDEJÉT Asszonyoknak

szépek, fiatalok és boldogtalanok... — Téged is... — rebegte az asszony. Szegény, árva szívek. Egy kézfogás csak. Ujjak pár pillanatra egymásba kulcsolódnak, aztán lassan leválnak egymásról, csak a szemük mélyed még egymásba, két fekete láng, az elő kétségbeesés. A kakukok óráit a csendben. Válniok kell... Simándy kivette szájából a csutorát. — Kend se haragudjék — nézett rá a legény kéréllőn. — Nincs mér' — horgadt le a feje. Végigdöngött a tornácra a legény tántori járása a kapu felé. Elment... A menyecske félreült és sírogott. — Jó az, — dünnyögte az ember. — Bár én is tudnék... Csend szakadt le. A lámpa körüli pille repdes, zúrog a szárnya mingyárt meg. Lám, ilyen az asszonyféle is. Az is pille, az is megég a szerelem lángjában. Mi perceg? Szű a gerendában. Így eszi a szerelem is a szívet, így eszi meg, ilyen csendesen... A pipa kialudt Simándy szájában, hátradőlt a széknél s csak nézte, nézte az asszonyt. — Hát ennyire szereted? — csüggendezte a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék. A menyecske szipogott a tulipános kanapén. — Én megmondhatom — panaszkodott a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék. A menyecske szipogott a tulipános kanapén. — Én megmondhatom — panaszkodott a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék.

MEHOSSZABITOTTUK RECEPT-PALYAZATUNK BEKÜLDÉSI HATÁRIDEJÉT Asszonyoknak

szépek, fiatalok és boldogtalanok... — Téged is... — rebegte az asszony. Szegény, árva szívek. Egy kézfogás csak. Ujjak pár pillanatra egymásba kulcsolódnak, aztán lassan leválnak egymásról, csak a szemük mélyed még egymásba, két fekete láng, az elő kétségbeesés. A kakukok óráit a csendben. Válniok kell... Simándy kivette szájából a csutorát. — Kend se haragudjék — nézett rá a legény kéréllőn. — Nincs mér' — horgadt le a feje. Végigdöngött a tornácra a legény tántori járása a kapu felé. Elment... A menyecske félreült és sírogott. — Jó az, — dünnyögte az ember. — Bár én is tudnék... Csend szakadt le. A lámpa körüli pille repdes, zúrog a szárnya mingyárt meg. Lám, ilyen az asszonyféle is. Az is pille, az is megég a szerelem lángjában. Mi perceg? Szű a gerendában. Így eszi a szerelem is a szívet, így eszi meg, ilyen csendesen... A pipa kialudt Simándy szájában, hátradőlt a széknél s csak nézte, nézte az asszonyt. — Hát ennyire szereted? — csüggendezte a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék. A menyecske szipogott a tulipános kanapén. — Én megmondhatom — panaszkodott a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék.

Szerencsét

Kivánunk lapunk mindenegyest barátjának az UJÉVRE. Kevés helyen kerül Magyar-Kanadában ugyan ropogásra sült malac az asztalra, még kevesebb kéményseprő jár létrával házról házra, éppen azért van szükség hetenként kétszer bekopogtató lapunkra.

TIZENEGYEDIK

ÉVFOLYAMBA lépésünk mindenestire szerencsés körülmények között történik. Kanada magyarsága körében olyan óriási ÉRDEKLŐDÉS nyilvánult meg, hogy közkívánatra január 15-ikéig meghozzasszabítjuk karácsonyra hirdett kedvezményünket, hogy még feledhetetlenebb tegyünk lapunk fennállásának tízéves jubileumát. Tehát karácsonyi és újvéi emlékül olyan meglepetéssel kedveskedünk lapunk előfizetőinek, amit Ön is csak örömmel vehet tudomásul.

AJÁNDÉKUL

küldhetik minden előfizetőnek bármely megadott címre Kanadába teljes egy hónapon át, az Óhazába és külföldre három hétig a Kanadai Magyar Ujság. Ez, illetőleg hat számát, ha elfizetését a legközelebbi negyedévre rendez. Mindazok tehát, akiknek előfizetése 1934 március 15-ikéig vagy azon túl rendezve van vagy új előfizetőségül legalább 50 centet belküldenek, teljesen

Ingyen

küldhetik meg távollevő CSALÁDTAGJAINKNAK ROKONAINNAK ISMERŐSEINKNEK BARATAINKNAK FÖLDIEJEINKNEK LA PUNK KARÁCSONYI ÉS ÚJÉVI 8—8 oldalas jubileumi számait, még hozzá szép üdvözítő kártya kíséretében. Lepjük meg szereteteinket ezzel a kedves ajándékkal! Ne szalassuk el ezt a kedvező alkalmat!!!

Dr. BIRO KAROLY

Szébes és belgyógyász a budapesti Gr. Apponyi Poliklinika v. tanársegéde SASKATOON 205 Canada Building Telefon: 2724

HA BETEG HASZNÁLJON

A BIZUB féle KESERŐ BOR biztos hatást használható s erőteljesen Használatra ajánlatos ideg-, legyengült és étvágytalan egyéneknek. Jótékony hatást gyakorol az emésztésre és azokat nagyban elősegíti munkájukban. Biztos és enyhe hasháto, nélkülözhetetlen azoknak, akik illandó székrekedésben szenvednek. Ára 1 Évig \$1.25 Postán küldve 1.50 JOHN BIZUB P. O. BOX: 123, Station "N" MONTREAL, Que. CANADA.

VAS-SZIV IRTA: LAZAR ISTVAN

A körtefa levele megrezzen az alkonyatban, a kert sóhajtott lassan mélyülni kezdett a homály. Odabent lámpa gyúlt, sugárkévéje szétomlott, mintha egy szakajtókóssár aranygyűrű perrent volna ki a ház ablakán. Nézte az udvarról, aztán fölpillantott a kigyuló csillagokra. Nyers alakja irombán rajzolódott a bűvös borulatra, nagy léleklöz agyagember, csak a szíve nyugodt, egyenletes dobogással.

Nyílkánt a kiskapú az áhítatos csendben, valaki befelé jött, fel a garácison, egyenesen be a házba, de csak úgy loppal, sompolygva, ahogy kajtár macska jár. Emberek ember. Még pedig fiatal. Arnyéka, mozgása mutatja: Ah! Alghianem... — A kiskései! — morcogta féltékenyen. — És ment is már befelé, de gyorsan. Csak éppen hogy bepillantott a tornácablakon. Nem csatlakozott. Ő az. A Kiskársz Pista. És az asszony. Ni, hogy nézik egymást! Szó sem jön ajkukra, csak állnak a lámpafényben s nézik egymást, mint valamely szentképet... A kilincs majd szétment a tenyere alatt. — Mi az? — nyitotta be az ajtót.

A galambok riadnak fel úgy. — Jóestét — köszönt a legény hátról. — Neked is — nézte merőn. A menyecske fehér arcán színté átsütött a lámpafény. Renegő kézzel matatott az asztalon. — Mit akar itt ez a legény? — Ű tudja — motyogta a menyecske féltéken. — Bucsuzni jöttem... — Tólem? — merített rá hideden. — Hát kendtől is. — Inkábbat az asszonytól, mi? Azt se igen tudom ki ia-fia vagy? — Kiskársz Pista vóna a felvágtról, emelte föl a fejét önérvényesen. — Tudja kend jól, azt is, hogy mátkaságba' vótam Juliskával...

A gazda homlokán dagadotom az ér. — Juliska? Csak vót. Most mán a feleségem s úgy hívják, hogy nemzetes Simándyné asszony. Nem kell ide bővebb magyarázat. De ha mán itt vagy, ülj le s mond meg, hogy havá mégyasz... — Katonának — bökte oda kurtán. — Ahá, — enyhült meg Simándy kénén az a kivonás. — Jól van hát. Új le csak. Ha már itt vagy... Szaladj borér' asszony!

Nagyot nézett a menyecske, aztán megrezzen a pillája szílvárványosan, térült-fordult és már ott is volt a kupa ó-bor az asztalon. Ez ember kocscorgott meg egy darabig magában, aztán teleggyintotta a vendég, meg a maga poharát. Ittak rá csendesen s hallgattak egyet. — Csak — azon csudálkozom, hogy idegyöttél, — szólt meg Simándy nagydőre. — Iges-igen csudálkozom... — A legény elvörösödött. — Pedig nincs mit — nézett szembe vele kihívóan. — Gondoltam, nincs itthon... — Űhüm, — rágta Simándy a csutorát. — Mi tagadás. Nem vótam még a kend tisztes házánál, de mégis... megfontolandó, hogy valamikor jegybe' jartunk... A fiatalok összenéztek s egymásba mosolygott a lelkük. Néma vállomlás. Egy belső villámlás csupán: „Szeretlek!” Simándy elhalványodott. — Kendnek csak a' vót a szerencséje, hogy módos ember — sértette szívgé a legény. — Én meg kódis vagyok. Csak ennyi. A menyecske fölírta csendesen. — Ne sirj — vigasztalta a legény. — Hadd ríjjon, ha jólesik — böllintott Simándy. — Olyan a könny, mint az áldott eső. Ez a földet, az a lelket gazdagítja meg. — Könnyű kendnek — dőlött hátra a széknél a legény keserű indulattal. — Kend öll, kend csó kóli Juliskát, nem én... — De én járatom ékes viga-

nóban, én etetem, én buszogatom — bazzalygott fönyesen. A menyecske csak hült a könnye. — Ahogy kend buszogat engem, — mondta ki az igazat. — Jobb lett volna, ha... A pipaszár kifordult Simándy szájából. — Lehet, — remegett a bajusza széle. — De hát már én parancsolok neked, senkifia más. És ha nem elégszel meg velem, képen kaplak, az is a tied lesz... Kár volna — túrtöztette magát a legény. Simándy az asztalra tette a tenyerét. — Ha kár, ha nem kár. Esetleg még mást is kaphat. Mer' ide nézz, ócsém... Látod-e ezt a patkót? — Látom — vette föl az asztal közepéről. — Ezt ma kaptam az uton. Majdnem új. Fogd meg s törd ketté!... Ne sajnáld. — Hogy-hogy? — ütöközött meg rajta. — Egy lópatkót? Azt nem lehet... — Dehogynem. Add csak ide, így ni... Eltörte, mint a perccet s letette nyugodtan. — Annyire? ... Ittak rá. — Ez vagyok én. Te meg más. Én nem beszélek sokat, csak eszek, ha kell... Most pedig aztán elég legyen a sértetéseiből. A saját házamban! Meg talánok haragudni... Nyel egyet a legény, majd lassan fölemelkedett. — Engedje meg hát, hogy elbuszoghassam Juliskától. — Miattam ugyan buszoghatsz — vont vállát kevélyen. — Akkor kísérj ki, Julis... — Nem tehetöm, — remegett a menyecske szája széle, — mit mondana az uram... — Azér, — vetette a füstököt. A legény odalépett. — Áldjon meg hát az Isten. Nézték egymást. Szakadozik a lelkük. Arcuk sejténi bánatvirág. Szemükben oltáhatatlan ragyogás. Milyen gyönyörű emberpár lenne így együtt. Milyen lett. Ka-kuk! Az óra már éjtélt.

szépek, fiatalok és boldogtalanok... — Téged is... — rebegte az asszony. Szegény, árva szívek. Egy kézfogás csak. Ujjak pár pillanatra egymásba kulcsolódnak, aztán lassan leválnak egymásról, csak a szemük mélyed még egymásba, két fekete láng, az elő kétségbeesés. A kakukok óráit a csendben. Válniok kell... Simándy kivette szájából a csutorát. — Kend se haragudjék — nézett rá a legény kéréllőn. — Nincs mér' — horgadt le a feje. Végigdöngött a tornácra a legény tántori járása a kapu felé. Elment... A menyecske félreült és sírogott. — Jó az, — dünnyögte az ember. — Bár én is tudnék... Csend szakadt le. A lámpa körüli pille repdes, zúrog a szárnya mingyárt meg. Lám, ilyen az asszonyféle is. Az is pille, az is megég a szerelem lángjában. Mi perceg? Szű a gerendában. Így eszi a szerelem is a szívet, így eszi meg, ilyen csendesen... A pipa kialudt Simándy szájában, hátradőlt a széknél s csak nézte, nézte az asszonyt. — Hát ennyire szereted? — csüggendezte a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék. A menyecske szipogott a tulipános kanapén. — Én megmondhatom — panaszkodott a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék.

szépek, fiatalok és boldogtalanok... — Téged is... — rebegte az asszony. Szegény, árva szívek. Egy kézfogás csak. Ujjak pár pillanatra egymásba kulcsolódnak, aztán lassan leválnak egymásról, csak a szemük mélyed még egymásba, két fekete láng, az elő kétségbeesés. A kakukok óráit a csendben. Válniok kell... Simándy kivette szájából a csutorát. — Kend se haragudjék — nézett rá a legény kéréllőn. — Nincs mér' — horgadt le a feje. Végigdöngött a tornácra a legény tántori járása a kapu felé. Elment... A menyecske félreült és sírogott. — Jó az, — dünnyögte az ember. — Bár én is tudnék... Csend szakadt le. A lámpa körüli pille repdes, zúrog a szárnya mingyárt meg. Lám, ilyen az asszonyféle is. Az is pille, az is megég a szerelem lángjában. Mi perceg? Szű a gerendában. Így eszi a szerelem is a szívet, így eszi meg, ilyen csendesen... A pipa kialudt Simándy szájában, hátradőlt a széknél s csak nézte, nézte az asszonyt. — Hát ennyire szereted? — csüggendezte a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék. A menyecske szipogott a tulipános kanapén. — Én megmondhatom — panaszkodott a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék.

szépek, fiatalok és boldogtalanok... — Téged is... — rebegte az asszony. Szegény, árva szívek. Egy kézfogás csak. Ujjak pár pillanatra egymásba kulcsolódnak, aztán lassan leválnak egymásról, csak a szemük mélyed még egymásba, két fekete láng, az elő kétségbeesés. A kakukok óráit a csendben. Válniok kell... Simándy kivette szájából a csutorát. — Kend se haragudjék — nézett rá a legény kéréllőn. — Nincs mér' — horgadt le a feje. Végigdöngött a tornácra a legény tántori járása a kapu felé. Elment... A menyecske félreült és sírogott. — Jó az, — dünnyögte az ember. — Bár én is tudnék... Csend szakadt le. A lámpa körüli pille repdes, zúrog a szárnya mingyárt meg. Lám, ilyen az asszonyféle is. Az is pille, az is megég a szerelem lángjában. Mi perceg? Szű a gerendában. Így eszi a szerelem is a szívet, így eszi meg, ilyen csendesen... A pipa kialudt Simándy szájában, hátradőlt a széknél s csak nézte, nézte az asszonyt. — Hát ennyire szereted? — csüggendezte a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék. A menyecske szipogott a tulipános kanapén. — Én megmondhatom — panaszkodott a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék.

szépek, fiatalok és boldogtalanok... — Téged is... — rebegte az asszony. Szegény, árva szívek. Egy kézfogás csak. Ujjak pár pillanatra egymásba kulcsolódnak, aztán lassan leválnak egymásról, csak a szemük mélyed még egymásba, két fekete láng, az elő kétségbeesés. A kakukok óráit a csendben. Válniok kell... Simándy kivette szájából a csutorát. — Kend se haragudjék — nézett rá a legény kéréllőn. — Nincs mér' — horgadt le a feje. Végigdöngött a tornácra a legény tántori járása a kapu felé. Elment... A menyecske félreült és sírogott. — Jó az, — dünnyögte az ember. — Bár én is tudnék... Csend szakadt le. A lámpa körüli pille repdes, zúrog a szárnya mingyárt meg. Lám, ilyen az asszonyféle is. Az is pille, az is megég a szerelem lángjában. Mi perceg? Szű a gerendában. Így eszi a szerelem is a szívet, így eszi meg, ilyen csendesen... A pipa kialudt Simándy szájában, hátradőlt a széknél s csak nézte, nézte az asszonyt. — Hát ennyire szereted? — csüggendezte a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék. A menyecske szipogott a tulipános kanapén. — Én megmondhatom — panaszkodott a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék.

szépek, fiatalok és boldogtalanok... — Téged is... — rebegte az asszony. Szegény, árva szívek. Egy kézfogás csak. Ujjak pár pillanatra egymásba kulcsolódnak, aztán lassan leválnak egymásról, csak a szemük mélyed még egymásba, két fekete láng, az elő kétségbeesés. A kakukok óráit a csendben. Válniok kell... Simándy kivette szájából a csutorát. — Kend se haragudjék — nézett rá a legény kéréllőn. — Nincs mér' — horgadt le a feje. Végigdöngött a tornácra a legény tántori járása a kapu felé. Elment... A menyecske félreült és sírogott. — Jó az, — dünnyögte az ember. — Bár én is tudnék... Csend szakadt le. A lámpa körüli pille repdes, zúrog a szárnya mingyárt meg. Lám, ilyen az asszonyféle is. Az is pille, az is megég a szerelem lángjában. Mi perceg? Szű a gerendában. Így eszi a szerelem is a szívet, így eszi meg, ilyen csendesen... A pipa kialudt Simándy szájában, hátradőlt a széknél s csak nézte, nézte az asszonyt. — Hát ennyire szereted? — csüggendezte a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék. A menyecske szipogott a tulipános kanapén. — Én megmondhatom — panaszkodott a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék.

szépek, fiatalok és boldogtalanok... — Téged is... — rebegte az asszony. Szegény, árva szívek. Egy kézfogás csak. Ujjak pár pillanatra egymásba kulcsolódnak, aztán lassan leválnak egymásról, csak a szemük mélyed még egymásba, két fekete láng, az elő kétségbeesés. A kakukok óráit a csendben. Válniok kell... Simándy kivette szájából a csutorát. — Kend se haragudjék — nézett rá a legény kéréllőn. — Nincs mér' — horgadt le a feje. Végigdöngött a tornácra a legény tántori járása a kapu felé. Elment... A menyecske félreült és sírogott. — Jó az, — dünnyögte az ember. — Bár én is tudnék... Csend szakadt le. A lámpa körüli pille repdes, zúrog a szárnya mingyárt meg. Lám, ilyen az asszonyféle is. Az is pille, az is megég a szerelem lángjában. Mi perceg? Szű a gerendában. Így eszi a szerelem is a szívet, így eszi meg, ilyen csendesen... A pipa kialudt Simándy szájában, hátradőlt a széknél s csak nézte, nézte az asszonyt. — Hát ennyire szereted? — csüggendezte a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék. A menyecske szipogott a tulipános kanapén. — Én megmondhatom — panaszkodott a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék.

szépek, fiatalok és boldogtalanok... — Téged is... — rebegte az asszony. Szegény, árva szívek. Egy kézfogás csak. Ujjak pár pillanatra egymásba kulcsolódnak, aztán lassan leválnak egymásról, csak a szemük mélyed még egymásba, két fekete láng, az elő kétségbeesés. A kakukok óráit a csendben. Válniok kell... Simándy kivette szájából a csutorát. — Kend se haragudjék — nézett rá a legény kéréllőn. — Nincs mér' — horgadt le a feje. Végigdöngött a tornácra a legény tántori járása a kapu felé. Elment... A menyecske félreült és sírogott. — Jó az, — dünnyögte az ember. — Bár én is tudnék... Csend szakadt le. A lámpa körüli pille repdes, zúrog a szárnya mingyárt meg. Lám, ilyen az asszonyféle is. Az is pille, az is megég a szerelem lángjában. Mi perceg? Szű a gerendában. Így eszi a szerelem is a szívet, így eszi meg, ilyen csendesen... A pipa kialudt Simándy szájában, hátradőlt a széknél s csak nézte, nézte az asszonyt. — Hát ennyire szereted? — csüggendezte a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék. A menyecske szipogott a tulipános kanapén. — Én megmondhatom — panaszkodott a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék.

szépek, fiatalok és boldogtalanok... — Téged is... — rebegte az asszony. Szegény, árva szívek. Egy kézfogás csak. Ujjak pár pillanatra egymásba kulcsolódnak, aztán lassan leválnak egymásról, csak a szemük mélyed még egymásba, két fekete láng, az elő kétségbeesés. A kakukok óráit a csendben. Válniok kell... Simándy kivette szájából a csutorát. — Kend se haragudjék — nézett rá a legény kéréllőn. — Nincs mér' — horgadt le a feje. Végigdöngött a tornácra a legény tántori járása a kapu felé. Elment... A menyecske félreült és sírogott. — Jó az, — dünnyögte az ember. — Bár én is tudnék... Csend szakadt le. A lámpa körüli pille repdes, zúrog a szárnya mingyárt meg. Lám, ilyen az asszonyféle is. Az is pille, az is megég a szerelem lángjában. Mi perceg? Szű a gerendában. Így eszi a szerelem is a szívet, így eszi meg, ilyen csendesen... A pipa kialudt Simándy szájában, hátradőlt a széknél s csak nézte, nézte az asszonyt. — Hát ennyire szereted? — csüggendezte a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék. A menyecske szipogott a tulipános kanapén. — Én megmondhatom — panaszkodott a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék.

szépek, fiatalok és boldogtalanok... — Téged is... — rebegte az asszony. Szegény, árva szívek. Egy kézfogás csak. Ujjak pár pillanatra egymásba kulcsolódnak, aztán lassan leválnak egymásról, csak a szemük mélyed még egymásba, két fekete láng, az elő kétségbeesés. A kakukok óráit a csendben. Válniok kell... Simándy kivette szájából a csutorát. — Kend se haragudjék — nézett rá a legény kéréllőn. — Nincs mér' — horgadt le a feje. Végigdöngött a tornácra a legény tántori járása a kapu felé. Elment... A menyecske félreült és sírogott. — Jó az, — dünnyögte az ember. — Bár én is tudnék... Csend szakadt le. A lámpa körüli pille repdes, zúrog a szárnya mingyárt meg. Lám, ilyen az asszonyféle is. Az is pille, az is megég a szerelem lángjában. Mi perceg? Szű a gerendában. Így eszi a szerelem is a szívet, így eszi meg, ilyen csendesen... A pipa kialudt Simándy szájában, hátradőlt a széknél s csak nézte, nézte az asszonyt. — Hát ennyire szereted? — csüggendezte a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék. A menyecske szipogott a tulipános kanapén. — Én megmondhatom — panaszkodott a lámpafényben. — Ugy szólhatsz, mint apád lennék.

szépek, fiatalok és boldogtalanok... — Téged is... — rebegte az asszony. Szegény, árva szívek. Egy kézfogás csak. Ujjak pár pillanatra egymásba kulcsolódnak, aztán lassan leválnak egymásról, csak a